

La salut del poble es la
suprema lley.

Poble que no lluita, es
poble mort, y tal lluita
deu ser sols pel dret a
la vida y a la lliure
manifestació.

Preus subscripció

Granollers al mes,
0'25 ptas.

Fora trimestre, 1 pta.

Tots els que'ns buscan lo
benestar a l'altre vida s
el procuran per aquesta

Deu al crear al dimoni, o
va equivocar-se o es que
gosa en que'l mal existi-
teixi; per aixó la ciencia
no lliga ab ells.

**Administració-Re-
dacció, Aurora, 23**

Tots els originals
encaminats al bé pú-
blich, s'insertarán.

Setmanari satírich vermell.

Sortirà tots los dissaptes.

Pago per adelantat.

◆◆◆ Número solt 5 céntims per tot arreu.

Si jo fos Deu

¡Qué feina s'hem giraria!
Pró la faria.

Y mes s'hi ho tenia tant bé com ell,
que sols ab sis dias ne feu tanta.... se-
góns qui ho explica y segóns qui ho
creu.

En primer lloch, clavaria la gran pa-
llissa al qui mes mal me fés ab sas teo-
rias y confirmacions.

Aquets que's dihen ser sos minis-
tres, sos representants directes en la ter-
ra, 'ls cridaria a comptes y 'ls diria: A
veure, ¿com me presenteu a mi? El me-
nos hipócrita 'm diria —Senyor; nosal-
tres los mes humils subdits a tanta
grandesa vos presentem com l'autor de
lo creat, del bé y del mal; nosaltres es-
pliquem a las masses que vos sou bon-
dat infinita, encar que per castigar la
mes leve de las faltas teniu concentrats
los mes grans cástichs que may cap
mortal puga imaginar-se. Nosaltres per
tenir postrada l'humanitat en degradant
servilisme y sumissió, els dihem que
per recompensa, als bons, als resignats,
humils y que mes fácilmente es deixan
esquilmar per nosaltres, los recompen-
seu, ab la gloria eterna del cel y als que
faltan, ab las eternas penas del infern.

—Vaja, ja conech lo cel é infern de
vostras ambicions, pró ¿no veyeu mise-
rables que m'esteu ultrajant? ¿que no
veyeu que per vosaltres, haig de passar
pels ulls del despreocupat, pel que no l'

entorpeixen los vostres sofismes, pel
criminal mes gran que may cap imagi-
nació puga alcansar?

Vina aquí imbécil; jo, l'autor de l'
especie humana, inventar, perquè'ls
meus fills, los mortals, estigan en eter-
na lluita ab la tentació, l'infern en que
després jo haig de gosar veurels sufrir
eternament, jo autor de que'l mal existi-
teixi, per gust, pel mer gust de veure
als meus fills, sumisos, esclaus y resig-
nats a las calamitats que vosaltres ma-
teixos m'atribuhiu, ¿quin favor me feu?
Aquella bondat infinita que diheu,
¿ahont és?

¿No veyeu imbécils, que si l'infern
existís, segóns vostres teorias, fora obra
meva y per lo tant, jo, sols fora l'únich
responsable del mal, puig que a no ha-
verlo inventat no existiria?

Ola, pillíns, 'ls diria, y la vostre hu-
militat, ¿ahont és?

Si «es mes difícil entrar un rich al
cel, que passar un camell per l'ullet d'
una agulla» perquè ensarroneu al poble
(al estúpit) aconsellantli la pobresa y
vosaltres procureu fervos richs?

¡Ah, quina pallissa els clavaria a tots!

No se si tindria paciència per ani-
quillar tots sos actes, pró ells, ells foren
los primers en qui descarregaria ma
justa cólera.

Al menos los que ab Deu no creuhen,
no li fan tant mal.

¡Quina astucia per esquilmar l'igno-
rancia, per embrutir conciencia y per
entervolir cervells.

CLAR-I-NET.

¡A la Barra!

Ho varem prometre, y aquí vá.

Lo metje -?- Sr. Pedrals

No'ns volem ocupar d'aquells temps
per ell de gloria *romiquesca*, del malagua-
nyat director y actor Sr. Miquel; deixem-
ho per alt perquè si alguna resquicia en
queda, ell s'ho sabrá.

Es veritat que tot lo que te de panxa
ho te de barra y pochos modos, perquè li
hem sentit criticar l'estat en que's troban
algunas casas per ell visitadas y fins ala-
barse de que la malalteta *tal ó cual*...
cuan estaria curada faria lo que ell vol-
dria ¡berro! pró de boquilla.

No's estrany que algúne duptin de sa
carrera, dats sos procediments, perquè l'
home ab una mica d'educació y tant sols
un milímetre de front sá, es guarda prou
de la murmuració d'una casa cuan está
en la desgracia y respecta mes l'honradés
de qui tal volta la te mes que éll.

Per aixó molts creuhen que tota sa
ciencia estriba en coneixements *faldilles-*
cos, de cómicas, y horizontals, que de "te-
rapéutica".

Molta barra y poca latxa, alabantse en
el Cassino (segóns hem sentit de sos lla-
bis) de crear la discordia en L'Unió y
vice-versa, com també ab las músicas
Catalana y Agustíns, y en particular de
l'última que sembla mentida que permen-
tin lo baix rastrerisme de son represen-
tant, lo pobre carnestoltas, vull dir Mas-

sot que sembla que's lo seu gosset falder predilecte; tot per un rosegó de pá en l'Unió que si'l panxut y barrut Pedrals els hi há de donar, será dù y ben dù; per mes que alguns músichs protestan de tal raserisme, y es que's creuhen que si alguna cosa poden guanyar, capassos son de defensarla ¿oy Massot?

Ilástima que per la cuestió d'orquestas que hi hagué per Pascua, la Filarmónica no's vagi prevení ab contracte firmat, que no li hauría servit lo desdirse d'un tracte ab tanta *alma* com feu; pró que hi torni, que segóns ens esplicá un músich de la tal, no farán cap tracte ab ell que no firmi las bases.

Ab aixó's compren que sa dignitat, honra, honor, paraula y tot lo que pot esperarse d'un home una mica formal ell ho desconeix, perquè no'n te y ab sa barra, poca falta li fá.

¿Y la carta que rebé (y certificada) del Sr. Enrich de la Fuente, al que se li portá com un porch (respectant tals bestioletas) desdintseli d'un tracte y tractant de ferlo servir de jugueta en sas trafiqueñas teatrals?

¿Veritat que no l'ha llegida á ningú? com que'l posan en el terreno que li crespón s'en haurá guardat prou.

Ja la farém coneixer á nostres lectors.

Ell, que abusant de la gran amistat que li dispensaban la Sra. Pamies y'l Sr. de la Fuente, no sols els enganyá miserablement, si no que tractá de fer caure á tal senyor en un ridícul, sens tó ni solta, perquè no n'ha tingut may.

Anem al grá.

Tot Granollers sab las grans simpatías que té conquistadas lo Sr. Enrich de la Fuente en l'art dramátich, de quin n'es Professor de una cátedra en el Conservatori del Liceo de S. M. Isabel II; simpatías justas que's conquistá ab la presentació y execució de varis dramas, entre ells "Aurora", "D.ª Perfecta", "Magda" y altres, y lo contractaren per fer la temporada de cuaresma, volguent que'l mateix cuadro dramátich y al mateix preu fés sarsueletas á lo que després de molts reparos, s'hi avingué, prevenintlos que sa companyía no eran sarsueleros, y que l'ajust no podia resultar com á tal.

Aquí 's comprén que tractavan de ridiculizarlo.

Ab sas exigencias y tonterías feu renyir á tal Sr. ab los coros, tractá de fer una mica de comedia ab l'obra dels senyors Vidal y Jumbert y Xancó, fent desdir del tracte que'l Sr. de la Fuente tenia ab los coros y primeras parts. Es dir una iufinitat de porquerías, propias sols dels que tenen la dignitat á la sola de la sabata.

Es tant gran sa barra, que ab tota sa

frescura se'n aná á visitar á la Sra. Pamies y Sr. de la Fuente, arrastrantse servilment y prometent que'n L'Unió no hi faria ningú mes comedia que'l Sr. de la Fuente, suplicantli que cambiés algún del personal y.... en efecte á la primera funció se feu ab algú del seu personal y sens el Sr. de la Fuente; ab un traïdor de sa companyía, lo Sr. Juez, qui com el públich pogué venre, que com á cómich ab lo Sr. de la Fuente, bé, pró com á director de companyía, pessimament, sent l'actor que menos ens agradá.

¿Com queda are'l Sr. Pedrals devant de l'opinió pública?

Per lo que és; y per lo que és já la barra!

GRUPO REBELDE.

Es tant lo que's susurra de que 'l *carancho* Sr. Estrany ens vol portá als tribunals y per are son verdas, li dihem que si está per la *pela* del paper sellat, que'ns digui al estanch que vol anarlo á comprar que li pagarem.

¡Per una pela!

Pensaments obrers

Per obter á un nou amich, lo primer que faig es mirar si te duricias en las mans.

¿Perqué serveixen los disfrassos?

En carnaval per fer bogerías, los de tot l'any y negres per cultivar l'ignorancia y 'ls multicolors, per assessinar á sos semblants.

L'hipocressia, es la careta que s'adapta á tota classe de disfressa.

Que á'n Guillotin lo guillotinessin, que als Krupp els matessin á canonadas, com á tots los legisladors els jutjin segóns sas lleys, conformes; pro jo que no he inventat sistemas d'assessinar, ni lleys per jutjar, lo trobo inicuo é infame.

L'home deu rebelarse á tot lo injust. De la passivitat á la complicitat hi trobo poca diferencia.

No se perquè al butxi se'l mira ab mes repugnancia que al general, puig mentres aquell mata al permenor y convictes y confessos, aquet mata al permajor é innocents las mes de las vegadas.

¿Es mes crim matar d'un á un, que al engrós?

Lo fanatisme enxiqueix los cervells.

L'AVI.

Cap de núvol

Hi havia á n'el poble de X. un capellá molt trempat, que moltes horas del día las solía aná á passar á una casa coneguda que tenia allí al veinat.

Entre'l mossen y la casa hi havia amistat tant gran, que per éll era á cal sogre, allí á beure, allí á menjar, allí no hi faltaba res cuan venia el capellá.

També hi havia una noya que certament no se'ls anys que tindria, pro's compren qu'era bona... per casar Mes un día'l tal mossen com de costum també hi vá y troba la noya sola ... (bonica casualitat) y'l mateix que los seus pares va convidarlo á menjar y menjant, després tenia que ferl' beure, es natural.

Y per quedar bé, la noya, va ferlo baixar á abaix al seller, ahont hi guardavan lo vi mes fi y de mes graus, y al indicarli al mossen que fiblés un dels botais èll, de la mateixa set que l'estava devorant lo punxó li tremolava buscant ansiós lo forat y en vista que no'l trobava digué á n'ella que sisplau li busqués, y després èll ja li posaría'l tap.

La noya, que no era tonta, tingué un acudit salau. Diu vaig á buscar paper per després tapá 'l botais. Y surt corrents á defora

deixantne allí al galipau,
y luego tancá la porta
y l' aucell quedá engabiát
fins que 'ls pares de la noya
van vení...á deliberar.

No es que trobi aixó mal fet,
perque es un cas natrnal;
lo que trobo absurdo y raro
conformarse ab *celibat*.

MARCH.

Molts s'esgarrihan del nou sátir, mossén Tomás de Gracia que ab fins de lo mes depravat s'entretenia á la corrupció de nens de 10 á 12 anys, segóns ens parla la premsa de la capital.

No *hay para tanto* homes; aquets son los fruits del celibat, d'aquesta imposició ab la Naturalesa y fins alló que druhen que digué el deu á la primera parella «reixeu y multipliqueus».

Suprimiu lo celibat y s'acabarán aquets escándols.

Y després ¿que componen aquets ab los del *pare* Costa prior del l'ancaso? Puig segóns sa confessió ab lo rey Juan II qui'l perdoná de sa feconda forsa, tingué

97 fillas	38 fills	ab 29	afilladas
18 »	00 »	» 05	germanas
38 »	18 »	» 09	comares
29 »	05 »	» 07	criadas
21 »	07 »	» 02	esclavas

y á més 3 fillas ab sa tía Agüa y 2 fills ab sa propia mare.

Aixis ho confessá ell mateix, lo que no se sab, es si se'n deixá, algún encare.

¿Veritat que sembla que aquet *pare*, si's descuida arriba á serho de mitja humanitat?

Sempre he procurat que aquets *manos* tinguin poca amistat ab la de casa.

No per res, no.

Qui sembra vents, recull tempestats.

L'Orquesta Agustins que per poder entrar en L'Unió es despregueren de nostre company de Redacció «Clar-i net, al últim pot ser veurán que'n dita societat no'ls volen.

Ens sembla que lo de la diada de la verbena de San Joan, els haurá servit de desengany, ab tot y ser la primera.

Dihem que el motiu de fer separar de la corporació al citat company, era sols per probar d'entrar en L'Unió y no creyem equivocarnos, puig no creyem que per pressió de la Gardunya haguessin estat, que al fi y al cap, hi ha hagut anys que lo que han tret per músich no ha arribat á un duro.

Per part de la clericalia, ja saben ells lo resultat que'ls dongué aquella sortida de mossen Barba que gracias á tal barrabada se fundá L'Unió y perderen la meytat de la forsa que'ls clergues exercían sobre la població.

Y'n quant al ajuntament, que total que'ls dongui tres ó quatre duros al any, tampoch crech s'imposessin á un company.

Per aixó'ns atrevim á assegurar que obraren per pur rastreisme, per veure si despreciant un company enemich de L'Unió, la pandilla *Fraresca*'ls ho tindria en compte.

Que consti, que no tots los músichs s'hagueren prestat á ferho, pró es alló, *quien manda, manda*, encar que siga un pobre d'esperit.

Que 's recordin de «El Zapatero y el Rey»: «El traidor no es menester, siendo la traición pasada».

Ah; ja tenim los croquis á cal grabador per la publicació del cuento

FRA JOAN BOU

Per cert que'ls ninots hi van á la pinta. Fins sembla que enrahonin.

No impacientarse per la compra que per tots n'hi haurá, puig s'en tirarán uns cuants mils.

Las targetas postals se farán després.

Se'n farán séries de 10 escenas diferentas, las mes culminants, per supuesto; serán litografiadas y la série complerta valdrá tres ralets; una 10 céntims.

La venta, als punts ja mencionats.

Ja hem passat la festa d'en Joan ab tots los usos y costums, en que'n temps dels Babilonis celebraban la festa solar ó la de Oannes.

El cristianisme per ensenyorirse del món procurá no cambiar las costums establertas, anarlas cristianisant y adaptárselas.

Aquí'ls vingué be lo nom de Joan «en llatí Joannes) per adaptarlo al de Oannes dels Babilonis.

Aquets son los adelantos de vint sigles de cristianisme.

Ab l'epígraf de «Un signo de civilización» acabo de llegir una gacetilla en lo que'ns diu que'l tren exprés procedent de Valencia va ser apedregat al crugar la costa anomenada de Vinallop, tractant de cafre als autors de tals pedradas.

¿Y qué? ¿d'aixó's lamentan los cassa *perros chicos*, de que s'apedreguin trens que los obrers no poden utilitzar, y menos aquells que 'n sa construcció y deixaren y deixan sa sanch y fins sa vida?

Els que per falta de *cuartas* viatjem en *terceras* y ab trens que las comoditats no hi caben, ens preocupa poch que hi hagi *cafres* que protestan d'un luxu y comoditats que á sas costas, sols los privilegias disfrutan, apadreguin ó deixin d'apadregar als trens de luxu.

Las verdaderas protestas, son las que acompañan l'acció.

El Sr. Avila, concejal de Barcelona, en sessió ordinaria del Ajuntament, demaná s'establís una inspecció de las casas ruinosas y de los que careixen de las degudas condicions d'higiene y salubritat pnrqués posin en condicions habitables.

Diu que aixís podria darse colocació á las classes obreras sens trevall.

Ja ho crech si ni hauria de trevall lo que no hi hauria fora alberch pels trevalladors, puig en tot Barcelona no hi ha cap pis habitat pel element obrer que reuneixi la mes petita condició higiénica.

En tal cas podrián encabirlos en las espayosas y higiénicas del Ensanche.

Que be s'ho mereixen.

Segons la premsa de la capital, se tracta de construir una capella en l'iglesia de la Mercé, en la que dins una vitrina s'hi guardará l'ermilla de'n Maura.

No faltaria mes que are surtissin uns cuants provehidors d'objectes á guardar, sistema Artal.

Segons veus, se fan trevalls per cambiar lo nom de la plassa de la Montanya per el de Mossen Jacinto Verdaguer y fins se'ns ha dit que si's podia lograr de las altas esferas, vindria per solemisar tal acte l'Orfeo Catalá de Barcelona.

¿No valdria més que cambian ó no cambian lo nom de dita plassa, es mirés de urbanizarla una mica més?

Perque vaija, si no l' arreglan que no li toquin son nom que's el que li está mes ab caracter, puig sembla una verdadera *montanya*.

Per supuesto, que'ls iniciadors d'aixó no deurán descuidarse del célebre philosoph, en Pi y Margall; del contrari se'ls veuria massa'l llautó.

Per mes que la memoria d'aquestas eminencias sols deuen perpetuarse en la conciencia dels homes; lo demés son luxos y vanitats que casualment eils n'eran contraris.

Sembla que la caló apreta que dona gust... al que pot escaparseu buscant comoditats y fresca.

Entre la gent de sotana sembla que també s'han sentit los efectes de la tal, puig ja no's sols el capellá gracienc el que l'ha sentida aixís d'una manera determinada, puig lo *pare* (auténtich y tot) mossen Gonzalez Reyes se'ns ha distingit, descubrintseli una *payeta* y un fill.

Qui ha sigut menos afortunat ab aques *lios* amorosos fou mossén Eugeni Benito Rubio qui sa querida li proporcioná la mort d'una punyalada en una casa de *barrets*... y alguna *teula*.

Es alló; ahont las *dan* las *toman*.

Ab una petita operació que's tes en los se-

minaris, tot això s'evitaria.
Y que m'agradaria.

Conformes de tota conformitat que A. Montaner, que no tenim el gust de coneixe, no estigui conformes ab'lo que exposarem en un solt, (secció de *Llamps*) sobres el *compañero* Comaposada.

Com no volem contraure polémicas desde'l periódich per are passem á dirli; que tehim l'honor d'invitar al Sr. A. Montaner á la Redacció; allí li esplicarem qui traicioná en la última vaga de Sabaters á sos companys de lluyta y aquí expulsaren de la tal y el perquè.

Al mateix temps li esplicarém, los sacrificis de tota aquesta colla de *bons vivants* á lo Reoyo, Quegido, Iglesias, Perezagua, Fontanals, Vigil, Morato y altres fins ahont ha arribat sempre.

Sobres la pregunta que fá, li esplicarem que som partidaris de la Huelga General Revolucionaria y li exposarém el perquè.

Ab conformitat de lo que exposarem al primer número al dir la missió que'ns imposabam li dihem que desde'l periódich no li contestem com éll sollicita, que passi y ens veurem.

BILINGÜES

Una expressió d'en Lerroux sempre tinch á la memoria:
*que mientras habrían ricos,
el dijo, que habrían pobres.*

D'entre totas las miserias del mon, lo que jo mes sento,
es que el hombre que ve más víctima es del que ve menos.

¿Tú t'enfadas perquè algú fá del nostre ideal escrípol?
Siempre has de pensar que el dñco es burlado del abubo.

MARCH.

SONET

Tip d'estar en l'impura Barcelona per sentirhi no mes la gran mentida, de repent vaig pensar fé una sortida per mirá ahont trobaria gent mes bona.
Y desseguida li digué á la dona que'm posés la maleta provehida

y m'emprench l'excursió tot desseguida voltant més de mitj globo en poca estona.

Y haventlo corregut de punta á punta per trovar hont la farsa no existia, no he pogut si no veure á n'ella sola.

Y aixís es que si acás algú 'm pregunta si ara práctica sé la Geografía, sols puch dirli que'l mon es una bola.

MARCH.

Caldas 22 Juny de 1904.

Apreciat Dimoni y desllenegat company: Aquí per no diferenciarnos ab vossaltres y'ls de Can Celoni ab vossres Unió y Centre Popular respectivament, també tenim lo Centre que si fa ó no fá tots calsan el mateix número.

La massa sempre de bona fé, pró els mangonejadors... de lo més péssim.

Donchs si noy, al inaugurar á Barcelona la Casa del poble, hi enviaren una comissió y al ser á La Fraternitat, al treurer la bandera del estutx no sabían al cim, si posarhi lo nivell ó un Sant Antoni, puig de tot portavan, pró algú'ls devia dir que aquell Sant podia esser dels seus, pró que de republicá, no encare.

Y es clar lo mes panxut de la colla á instancias de sos companys, agafá al Tonet se l'amagá y marxá cap á la fonda, no fermant part á la cerimonia per no despertar sospitas als *matalassers* y no li passessin un registre.

Hem sembla que ho veig, com se li acosta un policia y agafantlo per la espatlla, li diu:

«Alto este dinamitero; traiga la bomba que lleva oculta y á la prevención».

Y caure de cul al veure l'imatge d'un sant.

Jo al seu puesto lo porto á casa den Planas y Casals y li regalo en pago de tants y tants favors rebuts.

Oh me'l menjo; que'n sa panxa tot hi cab.

Menos *latas* fills, menos *latas* y.... mes serietat.

UN DESCENTRALISADOR.

La Roca 17 Juny 1904.

Banyeta estimat:
Vull ferte saber un fet del tot cert, fa poch va passar.

Era'l día setze del prop passat Maig, que una dona y sola tingué un fort trevall.

Los vehins correnthi hi varen anar, y ab trevalls lograren poder retornar.

Van á casa'l metje y se'ls contestá. Vaija á aquestas horas no's pot visitá.

Com qu'ell ab las bascas no hi toca pilota, deixeu lo per jeure y ferne *chacota*.

Ab sa tartaneta, y sech com un clau lo penco, 'l *Valiente*... que sempre l'hi cau.

May falta os fará, si d'en tant en tant algun pollastret li aneu regalant.

UN ENFASTIGUEIJAT.

Correspondencia Administrativa

Can Celoni.—J. C. Rebérem una pta. sellos. Memorias.

Barcelona.—A. Janer. Enviem la direcció de casa.

Vilassar de Dalt.—March. Be, va y gracies.

Gracia.—Roda. Escriu, ja sabés lo carácter del periódich.

Caldas de Montbuy.—J. V. Es de l'única manera que m'ha semblat arreglarho.

La Roca.—Enfastigueijat. Me sembla que cambiaria de full per are. Per no resultar massa pesat.

Advertim que no's publicarán trevalls que no vaigin firmats. La correspondencia ab sobre desclós y sello de quart de céntim fent constar en el sobre «Original per impremta».

Ab lo present número s'acaba'l según més y's passarà á cobrar als de la vila.

PUNTS DE VENDA

Administració, Aurora, 23.

Llorens Carbó, Alfons IV n.º 57

Joan Climent (á) Marxant,

Prim n.º 156.

IMP. DE E. GARRELL.—GRANOLLERS.